

jeg i Virkeligheden ikke noget Tilskud til Anlægget (Ankjer: Det er ikke rigtig!); ja, det er indtil 40,000 Rd. Det kan være, at de Vedkommende faae Mindre pr. Mil; dersom de kun faae 30,000 Rd., og Regjeringen maa give 40,000 Rd. aarlig til et af Anlagene, kan det indskrænktes til at løbe i f. Ex. kun 7 Aar (Ankjer: Maa jeg bede om Ordet!); men i alt Fald er det klart, at Regjeringen kun i en Arrække, der er mere end den dobbelte af den, inden hvilken det paalægges de Vedkommende at have Banerne fuldendte, betaler sit Tilskud, og et Tilskud, der først ydes 7 Aar efter at Banen er bleven færdig, kaldes jeg mere et Tilskud til Udbyttet eller til Driften i de første Aar end et Tilskud til Anlægget. Paa den Tid, Anlægget skal betales, faae Anlæggerne kun den mindste Del af Tilskudet udbetalt. Jeg veed ikke, om Nogen kan oplyse, at det er at forstaa anderledes, end jeg her har forklaret; men jeg tror, at det er saaledes. Med Hensyn til § 2 er der et Punkt, som jeg vistnok forstaaer rigtig, men med Hensyn til hvilket jeg dog vil spørge, om det er saaledes at forstaa, da det forekommer mig, at Udtrykkene ikke ere klare. Der staar i 2den Linie af 2det Stykke, at Tilskudet er „indtil 40,000 Rd., derunder indbefattet Halvdelen af Expropriationsudgifterne, for hver Mil, Banens Længde udgjør,“ og dernæst hedder det i 3die Stykke, at „Indrengsministeren bemyndiges fremdeles til at beslutte, at Halvdelen af Omkostningerne ved Expropriationen til de nævnte Baneanlæg afholdes af de Egne, hvilke disse efter Ministerens Skøn særligen komme til Gode.“ Nu vil jeg spørge: Er Afholdelsen af denne sidste Halvdel af Omkostningerne ved Expropriationerne til Statskassens Fordel, eller er det en yderligere Hjælp til Udførelse af Baneanlagene? Er det Sidste Tilfældet? (Stemmer: Ja!); ja, saaledes har jeg ogsaa forstaaet det; men saaledes som det er affattet, finder jeg det ikke klart; navnlig indser jeg ikke, hvorfor overhovedet Ordene i 2den Linie i 2det Stykke: „derunder indbefattet Halvdelen af Expropriationsudgifterne“, naar Meningen er som anført, skulle staa i Løven; thi det forekommer mig, at man kan sige, at Staten giver indtil 40,000 Rd. for hver Mil, og dermed er den Historie forbi; saa kan man i tredje Stykke sætte, at Halvdelen af Expropriationsomkostningerne skal falde vedkommende Egn til Last og godtgøres Koncessionshaverne eller Anlægget; men jeg kan ikke indse, at de Ord egentlig have nogen direkte Betydning i 2det Stykke. Et tredje Punkt, jeg vil omtale, er det, at det forekommer mig, at der ikke egentlig er nogen Ligevægt i § 6 mellem de to Alternativer, der ere opstillede. Det er muligt, at de Alternativer hidrøre fra andre tidligere Jernbanelove, og at de derfra ere gaaede over her, men i alt Fald maa jeg sige, at i alt Fald som Forholdene sandsynlig kunne tænkes at ville stille sig inden Aaret

1900 for disse Jernbaner, vil det, at Staten fra Aar 1900 kan overtage Banerne enten til en Pris lig Gjennemsnit af Aktiernes Markedspris i de sidste 3 Aar eller til det 25dobbelte af Nettoindtægten i de sidste 3 Aar, efter min Mening ingenlunde blive Noget, der ligner hinanden, og at dernæst det Alternativ skulde afhænge af, at det paaagældende Anlæg til den Tid ikke tilhører et Aktieselskab, hvorved det altsaa vil blive de Vedkommendes Sag i sin Tid noget vilkaarlige at kunne indrette sig efter, hvilket Alternativ de ville tvinge Regjeringen til at vælge, kan jeg ikke anse for heldigt. Jeg skal ikke dvæle længere herved; da jeg antager, at Lovforslaget kommer til et Udvalg, har jeg kun villet ganske let berøre dette Forslag, fordi dette Punkt dog rimeligvis bør være Gjenstand for en Gjemmentænkning af Andre. Hermed anbefaler jeg selvfølgelig Sagens Fremme, da jeg i det Hele taget er en Ven af Jernbaner; men jeg maa mene, at de Punkter, jeg har fremhævet, ville være Forbedringer i Lovforslaget.

Rec: Flere af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet i Dag for at udtale sig til Fordel for det foreliggende Lovforslag, have i det Væsentlige udtalt det Samme, som jeg har havt at sige; navnlig kan jeg ikke Andet end i flere væsentlige Punkter slutte mig til det ærede Medlem fra Grenaa (Vønløffe) og det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (L. Nielsen). Jeg maa med den Sidste være enig i, at det i høit Grad er ønskeligt at faae Banen lagt fra Herning til Silkeborg for derved at bringe en større Kultur ind i det Indre af Sylland. Man kommer ved denne Jernbane i Virkeligheden en Egn til Hjælp, som for Diebliffet er uheldig stillet med Hensyn til Kommunikation, og man virker derved Haand i Haand med Hedeselskabet, som det ærede Medlem ogsaa har omtalt. Jeg kan endogsaa være villig til, hvis det skulde have Bænskelighed at faae denne Bane udført med saa ringe Tilskud, som her er Tale om, at sørgte Tilskudet noget, da jeg tror, at det er ønskeligt, at det Indre af Sylland kommer i saa let Forbindelse med Østjyden og dens Havne som vel muligt. Flere ærede Medlemmer have talt om den Bestemmelse, at Udbetalingen af Statens Tilskud kun skal ske med 40,000 Rd. aarlig. Det er ganske vist en mindre heldig Bestemmelse, og jeg vil haabe, at den høitærede Minister, som allerede ved at forelægge Lovforslaget har vist sin Interesse for at fremme Kommunikation yderligere, vil tillige indbefomme de billige Onsker, der i saa Henseende herfra ere udtalte. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har udtalt, at han ikke var sikker paa, at det vilde være rigtig at føre Banen fra Svendborg direkte til Odense. Jeg har ogsaa hørt Tale om, at der skulde være Onsker om at føre den til en Mellemstation mellem Odense og Nyborg; men jeg tror dog, at